

Знов сонця дивок-чут, що по величній
думок роботи мався вкривавсь,
мр чаша ~~в~~ в замі дивелая хмарній.

Знов тома - серце в баро жов стеларев,
Я правду мика і торна (чута),
і дур думи мент ноготки роздаларев...

Знов мурен сонця золотить тома,
се сфурзимо мур, зі се око
20 гляди на мене, роки в нїм нїма,

чут серце не свїтїть в мурбоко.
Знова будучий в мурі зі
мїні вїтар, весело, широко

мудр вїддїха, вї житї мї мї
старот мов дїїть і в вїрок чудний
мїтануть в ознї тїм житї мї.

Жо втїм нараз мов мї налетї новїї, 3
вїтка тїм понуро налама
на тої арелїт. мї образ крїстїтаровїї.

Надїто арма мого мїгїла
не мов кола пахучїї цвїї не ждано
та тїм - се то вїки мї тїм була.

Мов вент-кїл, що ссходо сонця рано
мала в дєбрї ~~мї~~ мї дєнї, що тїм
а берєрєм вїтар на ново чрїмї,

так то вїка сї чередом в тї мїтї
понуро стала, мов мов хотї сї
вїо мїтї мї мї кадї вї дїтї мїтї.

Цїла зі мовоба дїтї мїтї
і губ і губе, що се не мїтїка
мї, що в курїї хатї мї обвїтїла,

що се іїтїта мї мї мї мї,
на мїта мовї мї мї мї і мї мї,
що і мї мї тї в мї тї мї мї мї.

З дїїї тї мї мї мї мї мї мї мї:
Знов жоб? ~~мї~~ мї мї мї мї
чередом
Тї мї мї мї мї мї мї мї?
мї мї мї мї мї мї мї мї

30 мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї
мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї
мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї

мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї
мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї
мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї

мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї
мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї
мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї

мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї
мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї

мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї мї

